

BÀI ĐỌC THẦM:

Con sơn dương

Sông Nha Trang sau mùa mưa lụt tháng mười, nước lại trong xanh êm đềm trôi giữa Hòn Thơm và làng quê rợp bóng lũy tre, hàng dừa, vườn cây ăn trái, rộn rã tiếng chim gọi bình minh. Ngày chủ nhật, nghỉ học, Trọng Nghĩa cùng em gái Minh Đức, xin phép ba mẹ bơi ghe men theo bờ sông câu cá lúi, cá đò mang. Sau khi theo nước lụt đi sinh đẻ, trên đường về nguồn, cá đoi nên ăn mỗi dĩa lắm. Hai anh em vừa cột ghe dưới lùm tre, chỗ nước sâu và êm. Minh Đức bỗng thảng thốt:

- Anh Nghĩa, con ghé bị trói!

- Con sơn dương em ạ. Lông nó màu xám đen, chân nhỏ, đuôi ngắn, mới nhú sừng. Trời ơi! Mấy ông bợm nhậu định làm thịt nó. Em thấy không? Họ đang mài dao, chắt rom sau quán kia kìa!

- Nó chết ư? Tội nghiệp nó quá!

- Em mở sẵn dây, nín ghe sát bờ. Anh bò lên cứu nó.

- Họ đánh chết anh ơi! Những người say xỉn hung lắm!

- Dù sao, cũng không để cho họ giết nó.

Đâm ghe vào sâu trong hói Bà Kỳ, hai anh em hì hạch khiêng con sơn dương lên bờ, dùng răng cắn dây mở trói. Con sơn dương lúc lắc đuôi, nhắc thử chân, ngoái đôi mắt đen to nhìn Nghĩa, Đức như muốn cảm ơn.

Huỳnh Việt Hải

Giải thích nghĩa từ:

- cá lúi: cá nước ngọt cùng họ với cá chép, cỡ vừa, mình dày và hơi tròn, lưng màu đen.

- hói: nơi không có cây cỏ và nông cạn, ít nước.